स च देशो मकाप्राज्ञ यस्मिन् वसित रावणः। म्रवगम्य तु वैदेहीं निलयं रावणस्य च ।। १०।। प्राप्तकालं करिष्यामि सामर्घ्यं भवता सङ् । श्रत्र नार्हं प्रभुः कार्ये वानरेन्द्र सलद्मणः ॥ ११॥ वमस्य हेतुः कार्यस्य वयि चैतत् समाहितं । वमेवाज्ञापय विभो मम कार्यविनिश्चयं ॥ १२॥ मुक्दिनीतो विक्रानः प्राज्ञः कार्यविशेषवित्। युक्तो यस्य भवानर्थे स कृतार्थी न संशयः ॥ १३ ॥ एवमुक्तस्तु सुग्रीवो रामेण स्नेक्संयुतं । विनतं नाम यूथेशं समाक्र्य वचो अव्रवीत् ॥ १४॥ शैलाभं मेघनिर्घीषं सुग्रीवः प्रवगेश्वरः। विनयावनतं वीरं वानरं भीमविक्रमं ॥ १५॥ सोमसूर्यात्मज्ञैः सार्डे वानरैर्वानरोत्तमैः। देशकालविधानज्ञैर्नयापनयकोविदैः ॥ १६॥ वृतः कोटीसङ्ख्रेण वानराणां तरस्विनां । मृगयस्व दिशं पूर्वी संशैलवनकाननां ॥ १७॥ तत्र सीतां च वैदेहीं निलयं रावणस्य च। मार्गधं वनडुर्गेषु गुरुामु च वनेपु च ॥ १६॥ यमुनामापगां दिव्यां वामुनं च मकागिरिं । नदीं भागीरृषीं चैव सर्प्यू कौशिकीमपि ॥ ११॥